

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203641
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2714203641.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členiek JUDr. Daši Kontríkovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. Z., prechodne bytom U. XXXX/X, Z., o zaplatenie 344,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 13. januára 2021, č.k. 3C/233/2014-143, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 19,90% úrok zo sumy 876,22 eur od 10.6.2014 do 20.10.2017 do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšnej časti zamietnutia žaloby rozsudok p o t v r d z u j e.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 344,40 eur spolu s úrokom vo výške 91,65 €, s úrokom z omeškania vo výške 2,14 €, s úrokom vo výške 19,90 % ročne zo sumy 397,72 € od 10.6.2014 do 4.7.2014, zo sumy 397,69 € od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 381,48 € od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 368,02 € od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 366,71 € od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 355,45 € od 20.10.2015 do 18.12.2015 a zo sumy 344,40 € od 19.12.2015 do 20.10.2017 a s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 489,37 € od 10.6.2014 do 4.7.2014, zo sumy 489,34 € od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 473,13 € od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 459,67 € od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 458,36 € od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 447,10 € od 20.10.2015 do 18.12.2015 a zo sumy 436,05 € od 19.12.2015 do 20.10.2017, a to v mesačných splátkach vo výške 200,- € splatných vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci počnúc od mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva zročným celý dlh (výrok I.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.), žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v rozsahu 88,14% (výrok III.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu (výrok IV.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 13.6.2014 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1.273,94 eur s príslušenstvom a to z titulu nesplateného úveru. Súd uznesením, č.k. 3C/233/2014-28 zo dňa 1.7.2015 konanie v časti o zaplatenie sumy 60 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.383,90 eur od 15.5.2014 do 9.6.2014 zastavil. Rozhodol rozsudkom zo dňa 14.1.2019, č.k. 3C/233/2014-83, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 53,32 eur, úroku 18,31 eur, úroku z omeškania 7,89 eur, úroku 19,90% ročne zo sumy 0,03 eur od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 16,21 eur od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 13,46 eur od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 1,31 eur od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 11,26 eur od 20.10.2015 do 18.12.2015, zo sumy 11,05 eur od 19.12.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 0,03 eur od 5.7.2014 do 15.5.2015,

zo sumy 16,21 eur od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 13,46 eur od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 1,31 eur od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 11,26 eur od 20.10.2015 do 18.12.2015, zo sumy 11,05 eur od 19.12.2015 do zaplattenia zastavil, výrokom II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 876,22 eur spolu s 8% ročným úrokom z omeškania od 15.5.2014 do zaplattenia, výrokom III. vo zvyšku žalobu zamietol, výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania 27,86 % a výrokom V. určil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ktoré vydá súdny úradník. Tento rozsudok nadobudol v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.2.2019, č.k. 3C/233/2014-101 právoplatnosť vo výrokoch I., II. a V. dňa 26.3.2019. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku III. a v závislom výroku o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením, č.k. 23Co/76/2019-112 zo dňa 25.9.2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a závislom výroku o náhrade trov konania zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie skonštatoval, že predmetom konania tak ďalej zostal nárok žalobcu na zaplattenie sumy 344,40 eur, úroku vo výške 91,65 eur, úroku z omeškania vo výške 2,14 eur, úroku vo výške 19,90% ročne zo sumy 397,72 eur (t.j. rozdielu žalovanej sumy 1.273,94 eur a priznanej sumy 876,22 eur) od 10.6.2014 do zaplattenia s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 489,37 eur od 10.6.2014 do zaplattenia, keď odvolací súd skonštatoval, že nie je opodstatnený záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na základe úverovej zmluvy zo dňa 19.10.2012 poskytol žalobca žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 41,92 eur spolu s poplatkom za správu úverového účtu po dobu 60 mesiacov, t.j. celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 2.515,20 eur. Zároveň v zmluve si dohodli strany sporu RPMN vo výške 25,01%, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 19,90%, konečnú splatnosť úveru 20.10.2017, splatnosť prvej splátky 20.11.2012 a splatnosť ďalších splátok vždy 20. dňa v kalendárnom mesiaci. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, a to aj napriek výzve žalobcu k plneniu zo dňa 22.4.2014, ktorá predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.5.2014. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 570,46 eur a po tomto dátume sumu 53,32 eur. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavovala sumu 1.427,73 eur, pozostávala z dlžnej istiny vo výške 1.273,94 eur, z dlžného úroku vo výške 91,65 eur, z dlžného úroku z omeškania vo výške 2,14 eur a z dlžných poplatkov vo výške 60 eur. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) d), § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, podľa § 52, § 53, § 565 OZ, § 232 ods. 4 CSP. Súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len sčasti. Predmetom konania zostal po právoplatnosti výrokov I. a II. rozsudku zo dňa 14.1.2019 nárok žalobcu na zaplattenie sumy 344,40 eur spolu so zmluvným úrokom a s úrokom z omeškania z dlžnej sumy. Žalovaný si riadne neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, žalobcom bol vyzvaný na uhradenie nedoplatku, pričom žalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 24.4.2014. Vzhľadom k uvedenému súd žalobe vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 438,19 eur pozostávajúcu z dlžnej istiny úveru vo výške 344,40 eur, z vyčísleného dlžného zmluvného úroku do zosplattenia úveru vo výške 91,65 eur, z vyčísleného dlžného úroku z omeškania do zosplattenia úveru vo výške 2,14 eur a zároveň súd priznal žalobcovi nárok na úrok aj po zosplattení úveru, avšak len vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností zo Zmluvy žalovaný ako dlžník zaplatil ako cenu peňazí, z ktorého dôvodu žalobcovi priznal zmluvné úroky vo výške 19,9% ročne (zo sumy 397,72 eur predstavujúcej rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 1.273,94 eur a priznanou sumou 876,22 eur v závislosti od čiastočných plnení zo strany žalovaného len do 20.10.2017, t.j. do konečnej splatnosti úveru v zmysle zmluvy a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Keďže žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania vo výške 8% ročne a to z dlžnej sumy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (t.j. zo sumy 489,37 eur predstavujúcej súčet sumy 397,72 eur a sumy dlžného úroku 91,65 eur). Úroky z omeškania žalobcovi priznal od 10.6.2014 odo dňa spísania žaloby. Súd mal za to, že zmluva o úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z.z.. Pri posudzovaní náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, vychádzal z eurokonformného výkladu, podľa ktorého nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, ako to konštatoval aj NS SR v uznesení, sp.zn. 3 Cdo 146/2017. Súd tiež dospel k záveru, že zmluva obsahuje správny údaj o RPMN, a to vychádzajúc z výpočtu na základe interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN na internetovej stránke www.fininfo.sk, t.j. na finančnom portáli Ministerstva financií SR. Súd tiež skonštatoval, že odplata za spotrebiteľský úver neprevyšuje odplatu obvykle

požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Žalobca vykonal i dostatočné posúdenie bonity žalovaného v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a to dopytmi na Sociálnu poisťovňu, spoločný register bankových informácií, nebankový register klientských informácií, ako aj údajmi poskytnutými samotným žalovaným pred uzavretím zmluvy. V súlade s § 232 ods. 4 CSP uložil žalovanému povinnosť zaplatiť priznanú sumu v mesačných splátkach po 200 eur s tým, že nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh, s poukazom na jeho nepriaznivé majetkové pomery, keď mal preukázané, že je rozvedený, má dve vyživovacie povinnosti voči deťom po 150 eur na každé, ktoré skutočnosti jednoznačne odôvodňujú záver, že vzhľadom na uplatnený nárok a osobné pomery strán sporu je vhodné žalovanému určiť povinnosť uhradiť nárok v splátkach. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 88,14%. V súvislosti s čiastočným zamietnutím žaloby v časti príslušenstva súd konštatuje, že pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, pokiaľ v žalobe nie je vyčíslená (uznesenie Najvyššieho súdu SR, č. k. 6 Obo 243/2007). Tiež priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, nakoľko v odvolacom konaní bol žalobca plne úspešný.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca a to v rozsahu, v ktorom bola žaloba zamietnutá (okrem časti, v ktorej súd priznal žalobcovi zmluvné úroky do dátumu konečnej splatnosti uvedenej v zmluve) a v časti trov konania. Rozsudok súdu v napadnutej časti považuje za nesprávny. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. K nepreskúmateľnosti rozhodnutia súdu vo výroku, ktorým priznal žalobcovi časť zmluvných úrokov po zosplatnení uviedol, že rozhodnutie vo výroku, ktorým súd priznal žalobcovi zmluvné úroky po zosplatnení iba z určitých častí istiny, je nepreskúmateľné. Žalobca vo svojom vyjadrení jednoznačne uviedol v aktualizovanom petite žaloby, aká časť nároku zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby, vrátane nároku na zmluvný úrok po zosplatnení úveru. Odôvodnenie súdu obsiahnuté v odseku 16 predmetného rozsudku je tak zmätočné, nevychádza zo žalobcom aktualizovaného petitu žaloby, a to aj vzhľadom na prvé rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 14.1.2019, ktorým sú žalobcovi vôbec nepriznal zmluvný úrok po zosplatnení úveru. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie predmetom konania mal zostať nárok žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku po zosplatnení v nasledovnom rozsahu: 19,9% ročne z nezaplatennej istiny 1.273,94 eur od 10.6.2014 do 4.7.2014, zo sumy 1.273,91 eur od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 1.257,70 eur od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 1.244,24 eur od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 1.243,93 eur od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 1.231,67 eur od 20.10.2015 do 18.12.2015 a z nezaplatennej istiny o výške 1.220,62 eur od 19.12.2015 do 20.10.2017. Súd sa riadil nesprávnymi úvahami, keď v odôvodnení uviedol, že žalobca má nárok na zmluvné úroky vo výške 19,9% ročne z dlžnej istiny úveru, t.j. zo sumy 397,72 eur, predstavujúcej rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 1.273,94 eur a priznanou sumou 876,22 eur, pričom žalobcovi vôbec nie je zrejmé, prečo súd dospel k takémuto záveru. Súd opomenul skutočnosť, že v prvom svojom rozhodnutí žalobcovi síce priznal istinu 876,20 eur spolu s úrokom z omeškania, avšak zmluvný úrok zo žiadnej časti istiny nepriznal. Predmetom konania mal preto naďalej zostať nárok na zmluvný úrok a nie zo súm uvedených vo výroku I. napadnutého rozsudku. Vydanie nepreskúmateľného rozsudku je v rozpore so zásadami spravodlivého súdneho procesu. K nesprávnosti výroku o náhrade trov konania odvolateľ uviedol, že súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 88,14%. Nesprávne však uviedol, že žalobca zavinil čiastočné zastavenie konania. Žalobca jednoznačne však v podaniach uviedol, že žalobu berie späť z dôvodu úhrad žalovaného po podaní žaloby. Súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu, ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky pri posudzovaní miery úspechu, sa na ne neprihliada a to s poukazom na uznesenie NS SR, sp.zn. 6 Obo 243/2007, obdobne rozhodli aj odvolacie súdy, pričom z aktuálnej rozhodovacej praxe uviedol, napr. rozhodnutie Krajského súdu Nitra, sp.zn. 25Co/40/2018, Krajského súdu Prešov, sp.zn. 1Co/70/2018, Krajského súdu Žilina, sp.zn. 9Co/52/2019, Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 6CoCsp/11/2020. Pôvodne žalovaná istina bola vo výške 1.273,94 eur, súd prvým rozsudkom priznal istinu vo výške 876,22 eur, druhým rozsudkom priznal istinu vo výške 344,40 eur, čo predstavuje 1.220,80 eur. Zvyšnú časť istiny 53,32 eur po späťvzati žaloby žalobcom súd konanie zastavil, pričom zastavenie zavinil žalovaný, keď uvedenú sumu uhradil po podaní žaloby. Žalobca bol teda v celom rozsahu čo do istiny úspešný, preto má nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100%.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania a § 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 3C/233/2014 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu 1.273,94 eur, nezaplatené úroky 109,96 eur, sankčné poplatky 10,03 eur, úrok 19,9% ročne z nezaplatenej istiny od 10.06.2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 8% z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 15.05.2014 do zaplataenia, poplatky 60 eur a trovy konania a to titulom nedoplatku zo Zmluvy o úvere č. 8475 zo dňa 19.10.2012.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti, ktorou bol zamietnutý nárok na úrok po zosplatnení z časti istiny 876,22 eur od 10.6.2014 do zaplataenia.

6. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 13.6.2014 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia sumy 1.273,94 eur nezaplatenej istiny, sumy 109,96 eur nezaplatených úrokov, sumy 10,03 eur nezaplatených sankčných poplatkov, úroku 19,9% ročne z nezaplatenej istiny od 10.6.2014 do zaplataenia, úroku z omeškania 8% ročne z nezaplatenej istiny a nezaplatených úrokov od 15.5.2014 do zaplataenia, poplatku za upomienky vo výške 60 eur a náhrady trov konania. Rozsudkom zo dňa 14. januára 2019, č.k. 3C/233/2014-83 súd prvej inštancie konanie čiastočne zastavil a to v istine 53,32 eur, úroku 18,31 eur, úroku z omeškania 7,83 eur, 19,9% úroku ročne zo sumy 0,03 eur od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 16,21 eur od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 13,46 eur od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 1,31 eur od 13.8.2015 do 19.10.2015 a zo sumy 11,26 eur od 20.10.2015 do 18.12.2015 a zo sumy 11,05 eur od 19.12.2015 do zaplataenia a tiež zastavil konanie o úroku z omeškania 8% ročne z uvedených súm ako pri zmluvnom úroku (výrok I.), určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 876,22 eur s úrokom z omeškania 8% ročne od 15.5.2014 do zaplataenia, pričom povolil uvedenú sumu zaplatiť v splátkach po 200 eur mesačne (výrok II.), vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a rozhodol o nároku na náhradu trov konania (výrok IV. a V.). Voči tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote a to proti výroku III., teda zamietajúcej časti a v časti trov konania, podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací prejednal predmetné odvolanie a rozhodol uznesením zo dňa 25.9.2019, č.k. 23Co/76/2019-112, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti (výrok III. a súvisiacom výroku IV.) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Skonštatoval, že základnou spornou otázkou bolo, či predmetná zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, dospel k záveru, že predmetná úverová zmluva túto obligatórnu náležitosť obsahuje, preto záver súdu o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajá za bezúročný a bez poplatkov, nie je opodstatnený a dôvodný, preto bude potrebné opätovne posúdiť dôvodnosť priznania úrokov a poplatkov v časti, ktorú súd zamietol. Po vrátení veci súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom, keď dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, takže nie je možné túto považovať za bezúročnú a bez poplatkov, z toho dôvodu určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 344,40 eur, (čo je dlžná istina 1.273,94 eur mínus priznaná suma 876,22 eur mínus suma, ktorú zaplatil žalovaný po podaní žaloby 53,32 eur). Ďalej určil povinnosť žalovanému zaplatiť sumu 91,65 eur vyčíslený úrok, ďalej úrok z omeškania vo výške 2,14 eur a úrok zmluvný 19,9% ročne zo sumy 397,72 eur od 10.6.2014 do 4.7.2014, zo sumy 397,69 eur od 5.7.2014 do 15.5.2015, zo sumy 381,48 eur od 16.5.2015 do 8.6.2015, zo sumy 368,02 eur od 9.6.2015 do 12.8.2015, zo sumy 366,71 eur od 13.8.2015 do 19.10.2015, zo sumy 355,45 eur od 20.10.2015 do 18.2.2015, a zo sumy 344,40 eur od 19.12.2015 do 20.10.2017, pričom priznal aj úrok z omeškania vo výške 8% ročne za jednotlivé obdobia, a uvedené sumy povolil žalovanému uhradiť v mesačných splátkach po 200 eur. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 88,14% a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným správne považoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere a za zmluvu, ktorá obsahuje všetky zákonné náležitosti, takže úver na jej základe poskytnutý nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

7. Pokiaľ sa týka úrokov v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 5 Cdo 42/2020, v ktorom sa Najvyšší súd vyjadril, že

v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákona, OZ, či Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, pričom Obchodný ani Občiansky zákonník nemodifikujú moment trvania záväzku platiť úrok ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru, ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý, aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny a dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzavretia zmluvy o úvere. Názorom prezentovaným v rozhodnutí NS SR, sp.zn. 5 Cdo 42/2020 sa následne stotožnili ďalšie senáty dovolacieho súdu, napr. sp.zn. 2 Cdo 115/2019, sp.zn. 8 Cdo 237/2019, sp.zn. 9 Cdo 24/2020, sp.zn. 2 Cdo 241/2019, sp.zn. 5 Cdo 46/2020, v dôsledku čoho možno tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR.

8. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam tak odvolací súd mal za to, že žalobca má nárok na zaplatenie úroku dohodnutého v zmluve vo výške 19,90% ročne z celej žalovanej istiny a to za obdobie od 10.6.2014 do 20.10.2017, teda do dohodnutej konečnej splatnosti úveru v zmluve. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 14.1.2019, č.k. 3C/233/2014-83 bola priznaná časť žalovanej istiny vo výške 876,22 eur a to s úrokom z omeškania 8% ročne od 15.5.2014 do zaplatenia bez priznania zmluvného úroku. Druhým rozsudkom, teda napadnutým odvolaním, bola priznaná zvyšná časť istiny v sume 344,40 eur spolu s úrokom z omeškania a aj zo zmluvným úrokom 19,90% ročne. Keďže však žalobca má nárok na úrok z celej dlžnej istiny, odvolací súd považoval odvolanie žalobcu v tejto časti za správne. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval za dôvodné priznať žalobcovi zmluvný úrok 19,9% ročne aj zo sumy 876,22 eur, ktorá bola priznaná prvým rozsudkom súdu prvej inštancie a to za obdobie od 10.6.2014 do 20.10.2017.

9. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zaplatenia úroku po zosplatnení napadnutý zamietajúci výrok II. podľa § 388 CSP zmenil a priznal žalobcovi úrok 19,9% ročne zo sumy 876,22 eur od 10.6.2014 do 20.7.2017 a v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z úveru aj za čas po zmluvne dojednanom termíne konečnej splatnosti úveru, t.j. po 20.10.2017 do zaplatenia považoval za dôvodné v tomto rozsahu, teda vo zvyšku zamietajúci výrok podľa § 387 ods.1 CSP potvrdiť.

10. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného i odvolacích) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal ich plnú náhradu.

11. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu dovolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu dovolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).